

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de Viorica Gumeniuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Țurcan
împotriva Vioricăi Gumeniuc cu privire la încasarea în regres a sumelor și a
cheltuielilor suportate în legătură cu fidejusiunea,
împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins
cererea de apel declarată de Viorica Gumeniuc,

c o n s t a t ă:

La 29 mai 2017 Larisa Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Vioricăi Gumeniuc cu privire la încasarea sumelor de 7355,76 lei cu titlu de
cheltuieli suportate în legătură cu fidejusiunea, 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru
asistența juridică și 220,68 lei cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 22 iulie 2009 între
Î.M. „Microinvest” S.R.L., reprezentată de Sergiu Cojocari, care a acționat în baza
procurii nr.1808 din 15 martie 2007, și Viorica Gumeniuc a fost încheiat contractul
de împrumut cu dobândă nr. BLNS-42.09PT, iar în rezultat Vioricăi Gumeniuc i s-a
eliberat mijloace bănești în suma de 5000 lei, cu o dobândă de 32% anual și scadență
finală la 20 iulie 2010.

Reclamanta a menționat că, în scopul garantării restituirii împrumutului, plății
dobânzilor aferente și penalităților, a fost prevăzută clauza de fidejusiune din partea
sa, care a fost inclusă în contractul de împrumut nr.BLNS-42.09 PT din
22 iulie 2009.

Larisa Țurcan a indicat că, la 27 aprilie 2011, Î.M. „Microinvest” S.R.L. a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Vioricăi Gumeniuc și în privința sa, prin
care a solicitat restituirea, în mod solidar, a datoriei în suma de 7213,54 lei, formată
din suma împrumutului în mărime de 3404,04 lei, dobânzii aferente în mărime de
575,70 lei și a penalității în mărime de 3233,80 lei, din motiv că pârâtul a înregistrat
în repetate rânduri datorii la ratele de împrumut și dobânda aferentă.

Reclamanta a relatat că, prin hotărârea din 20 iunie 2011 a Judecătoriei Fălești a
fost admisă parțial cererea de chemare în judecată formulată de Î.M. „Microinvest”
S.R.L. împotriva Vioricăi Gumeniuc și a Larisei Țurcan privind restituirea

împrumutului, și a fost dispusă încasarea din contul acestora, în mod solidar, în beneficiul Î.M., „Microinvest” S.R.L., sumei împrumutului în mărime de 3404,04 lei, dobânda aferentă în mărime de 575,70 lei, penalitatea în suma de 3063,64 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 216,41 lei, iar în total suma de 7259,79 lei.

Larisa Țurcan a menționat că, la 28 februarie 2017 a achitat executorului judecătoresc Vera Mighic suma de 7355,76 lei, ce constituie datoria în baza procedurii de executare nr. 094-14/477/11 intentată în baza documentului executoriu nr. 2-464/11 din 20 iunie 2011 și cheltuielile de executare, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr.1.

Făcând trimitere la prevederile art. 8 alin.(2), art.9 alin.(1), art.10 alin.(1) și art.1163 alin.(1) Cod civil, reclamanta a relevant că, dat fiind faptul că Viorica Gumeniuc nu i-a restituit cheltuielile suportate în legătură cu fidejusiunea, în sumă totală de 7355,76 lei, suma respectivă urmează de a fi încasată de la pârâtă pe cale judiciară.

Întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 5-7, 28, 32, 94, 96, 166, 167 Cod de procedură civilă, art. 1163, 1424 Cod civil, reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Vioricăi Gumeniuc în beneficiul Larisei Țurcan, sumelor de 7355,76 lei, ce constituie cheltuielile suportate în legătură cu fidejusiunea, 500 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, și a sumei de 220,68 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2018 a Judecătoria Bălți (sediul Fălești), a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Țurcan împotriva Vioricăi Gumeniuc privind încasarea în regres a sumelor și cheltuielilor suportate în legătură cu fidejusiunea, încasate din contul Vioricăi Gumeniuc în beneficiul Larisei Țurcan, sumele în mărime de 7355,76 lei și 720,68 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că cerințele invocate de reclamantă în cererea de chemare în judecată sunt întemeiate, și se încadrează în prevederile legii în felul și cuantumul în care au fost înaintate.

Invocând ilegalitatea hotărârii, la 19 februarie 2018 Viorica Gumeniuc a declarat apel împotriva hotărârii din 25 ianuarie 2018 a Judecătoria Bălți (sediul Fălești), solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și scutirea de la plata taxei de stat.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către Viorica Gumeniuc și menținută hotărârea din 25 ianuarie 2018 a Judecătoria Bălți (sediul Fălești).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 26 iunie 2018 Viorica Gumeniuc a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți și scutirea de la plata taxei de stat.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți deoarece aceasta a fost emisă cu încălcări din partea Colegiului care a examinat cauza.

Recurenta a menționat că a achitat suma de bani și nu mai este datoare Larisei Țurcan, motiv din care a solicitat admiterea recursului cu casarea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 29 iunie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă cererea Vioricăi Gumeniuc cu privire la scutirea de la plata taxei de stat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 24 aprilie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 30 mai 2018, confirmarea despre recepționarea acesteia de către părți fiind anexată la materialele dosarului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Bălți, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Viorica Gumeniuc în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei

atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Viorica Gumeniuc, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Viorica Gumeniuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul, declarat de către Viorica Gumeniuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean